

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ

ΕΝΟΤΗΤΑ 5

ΕΙΡΗΝΗ- ΠΟΛΕΜΟΣ

Επιμέλεια: Γιάννης Μάργαρης - Θάνος Οικονόμου

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Ηλιοπούλου Φωτεινή

Η ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΣΤΑΣΗ

ΣΤΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

«3η Μαΐου 1808» Φρανθίσκο Γκόγια



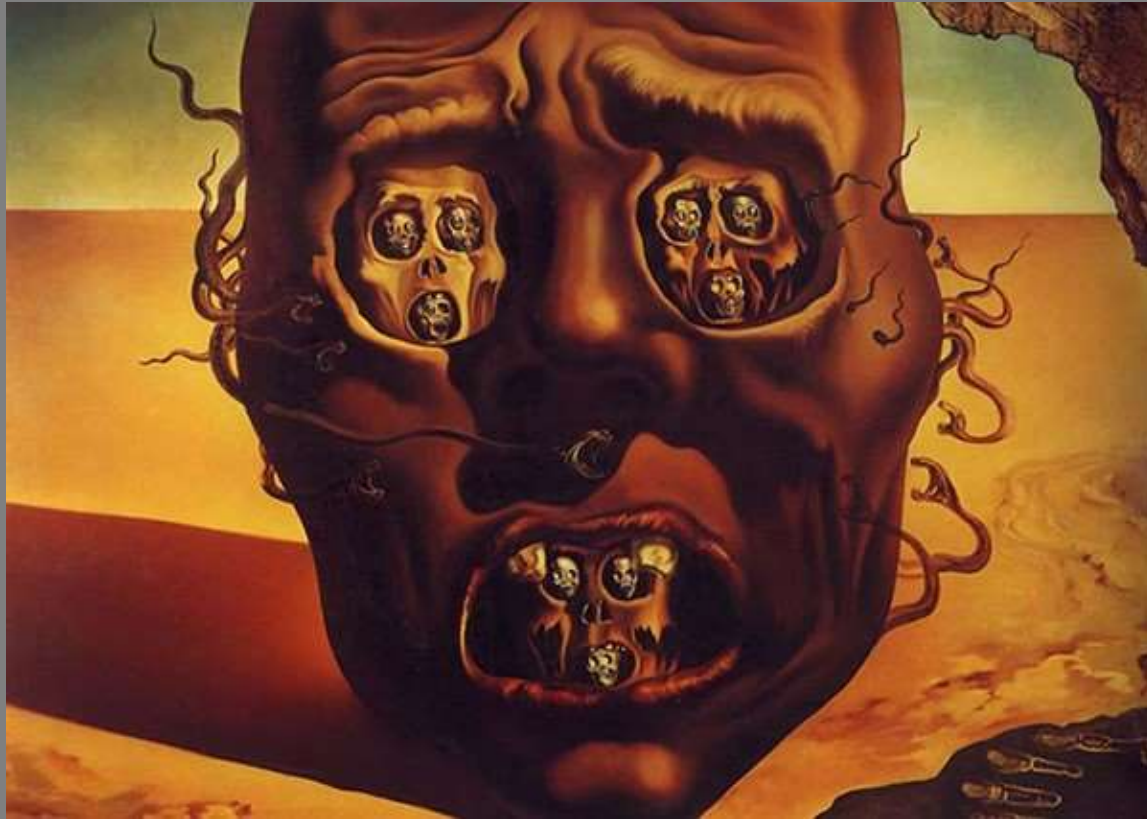
Η εκτέλεση Ισπανών από τον γαλλικό στρατό, κατά τη διάρκεια της ισπανικής κατοχής του 1808.

«Γκουέρνικα» Πάμπλο Πικάσο



Η ολοκληρωτική καταστροφή της βασκικής πόλης Γκουέρνικα από Γερμανούς και Ιταλούς εθελοντές αεροπόρους, κατά τη διάρκεια του Ισπανικού Εμφυλίου.

«Πρόσωπο του Πολέμου» Σαλβαντόρ Νταλί



Ο Σαλβαντόρ Νταλί επηρεάζεται από τον Ισπανικό Εμφύλιο και υπογραμμίζει τις αρνητικές συνέπειες των πολέμων.

«Ο Πόλεμος» Όττο Ντιξ



«Η σφαγή της Χίου» Ευγένιος Ντελακρουά



«Ο μέγας πόλεμος»
Ρενέ Μαγκρίτ



«Η καταστροφή του Πολέμου»
Abidin Dino



«Η αποθέωση του πολέμου» Vasily Vereshchagin



ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Μπ. Μπρέχτ, «Ξέρει να σκέφτεται»

Στρατηγέ, το ταγκ σου είναι δυνατό μηχανήμα
θερίζει δάση ολόκληρα, κι εκατοντάδες άντρες αφανίζει.
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα:
Χρειάζεται οδηγό.

Στρατηγέ, το βομβαρδιστικό σου είναι πολυδύναμο.
Πετάει πιο γρήγορα απ' τον άνεμο, κι απ' τον ελέφαντα
σηκώνει βάρος πιο πολύ.
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα:
Χρειάζεται πιλότο.

Στρατηγέ, ο άνθρωπος είναι χρήσιμος πολύ.
Ξέρει να πετάει, ξέρει και να σκοτώνει.
Μόνο που έχει ένα ελάττωμα:
ΞΕΡΕΙ ΝΑ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ

Ηλίας Βενέζης, «Έτσι είναι ο πόλεμος»

«Ρωτούσε το γερο-παππού του, για να μάθει σαν τι πράμα να ήταν αυτό, «ο πόλεμος». Εκείνος του αποκρινόταν:

-Θυμάσαι τότε που έπεσε πολύ νερό και πήρε τα πρόβατά μας και τα έπνιξε και πήρε μαζί του και ανθρώπους;

Ναι, το θυμόταν καλά.

-Έτσι είναι ο πόλεμος. Κάθε τόσα χρόνια έρχεται το κακό, παίρνει νιους ανθρώπους και κανένας δεν ξέρει αν θα γυρίσουν.....

...-Και πούθε, παππούλη έρχεται το κακό αυτό; Απ' τον ουρανό πάνω;

-Όχι, παιδί μου. Απ' τους ανθρώπους.

Και ο μικρός βοσκός δεν καταλάβαινε πια τίποτα. Ήξερε για τη νεροποντή, πως, σαν έρθει απ' τα σύννεφα, οι άνθρωποι τρέχουνε να φυλαχτούνε. Τι κάνουνε λοιπόν γι' αυτή την άλλη, τη μεγάλη νεροποντή, και πώς γίνεται να τη φέρνουν οι ίδιοι στη γη και τίποτα να μην κάνουν, για να φυλαχτούν;»!..

Ναζίμ Χικμέτ, «Το μικρό κορίτσι»

Εγώ είμαι, εγώ είμαι που χτυπάω την πόρτα σας
Εδώ ή αλλού, χτυπάω όλες τις πόρτες
Ω, μην τρομάζετε καθόλου πούμαι αθώρητη
Κανένας μια μικρή νεκρή δεν μπορεί νάιδει
Εδώ και δέκα χρόνια, εδώ καθόμουνα
Στη Χιροσίμα ο θάνατος με βρήκε
Κ' είμαι παιδί, τα εφτά δεν τα καλόκλεια
Μα τα νεκρά παιδιά δε μεγαλώνουν.
Πήραν πρώτα φωτιά οι μακριές πλεξούδες μου
Μου καήκανε τα χέρια και τα μάτια
Όλη-Όλη μια φουχτίτσα στάχτη απόμεινα
Την πήρε ο άνεμος κι' αυτή σ' ένα ουρανό συγνεφιασμένο.

Ναζίμ Χικμέτ, «Το μικρό κορίτσι»

Ω, μη θαρρείτε πως ζητάω για μένα τίποτα,
Κανείς εμένα δε μπορεί να με γλυκάνει
Τι το παιδί που σαν εφημερίδα κάηκε
Δεν μπορεί πια τις καραμέλες σας να φάει.
Εγώ είμαι που χτυπάω την πόρτα σας, ακούστε με,
Φιλέψτε με μονάχα την υπογραφή σας
Έτσι που τα παιδάκια πια να μη σκοτώνονται
Και να μπορούν να τρώνε καραμέλες.